

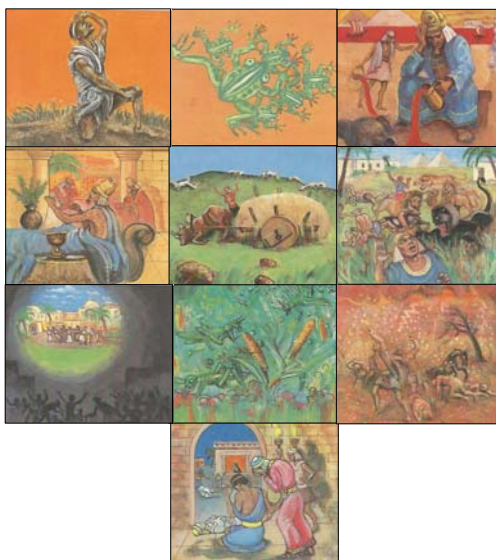
Parashas Shelach

How You See It

“Go see the land (of Israel). What is it like?” (Bamidbar 13:18). Thus began the mission of the *meraglim* (spies). They were sent to spy out the land of Israel; specifically to answer these questions: “Are the inhabitants of the land strong or weak, many or few? Is the land good or bad, fertile or lean, wooded or barren? Are the cities open or fortified?” They returned from their forty-day mission with a report of a rich land flowing with milk and honey, with powerful inhabitants who lived in fortified cities.

The Ramban comments that they answered all of the questions correctly. Yet the Torah reports that they committed a disastrous sin. What did they do wrong? They used a little word that means nothing, yet it changed the meaning of everything. “Efes” (Bamidbar 13:28) is translated as “nothing”. The land, although it is wonderful, is worth nothing to us because we cannot conquer it. The inhabitants are too powerful. Although Hashem had promised the Jewish people that they would inherit the land, the *meraglim* questioned Hashem’s credibility. This was their sin. Calev and Yehoshua saw things differently. They tried to salvage the situation by assuring the Jewish people that the inhabitants were easily defeated. However, their pleas fell on deaf ears. The other *meraglim* had convinced them to see things in a negative light.

person’s memory and stay with him for a lifetime. Unforgettable. Or are they forgettable? Rabbeinu Bechaye comments that the Jewish people’s faith diminished at the time of the sin of the spies. They did not remember all of those miracles that Hashem performed for them just a short time ago. In fact the miracles continued even during the sin! The *mun* continued to fall! Hashem guaranteed them a miraculous conquest of the Land of Israel. As Yehoshua and Calev said, “Hashem is with us. Do not fear them” (Bamidbar 14:9). If they would have remembered the past miracles, then they would have realized that a miraculous conquest was no more difficult for Hashem than splitting the Red Sea. Perhaps the whole *Chet HaMeraglim* could have been avoided.

Challah

“Boruch Atto Hashem Elokeinu Melech Ho’olam, Hamotzi Lechem Min Ho’oretz. (Blessed are you Hashem, our G-d, King of the world, Who brings forth bread from the earth).”

“Amen. What a wonderful blessing, Chani.”

“We learned all about this blessing in school today, Abba. I wanted to make sure that I said it correctly.”

“What else did you learn, Chani?”

“We place our ten fingers on the bread while we recite the blessing, because there are ten mitzvos associated with the making of bread.”

“I’m impressed. Now I have a question for you. Which one of those ten mitzvos is in this week’s parasha?”

“That’s easy, Abba. *Hafrashas Challah* (separating a portion of the bread dough). In the days of the Beis HaMikdash, this dough was given to the Kohanim. They had no land and could not grow their own grain, so this was their bread.”

“Excellent Chani.”

“Abba, our teacher told us that the Sefer HaChinuch has a beautiful explanation of this mitzvah. Can we learn it together?”

“My pleasure, Chani dear.”

“The Sefer HaChinuch writes that a person’s life is sustained by food. Most of the world lives upon bread. Hashem wanted to give us a mitzvah in our bread, so that we may receive the blessing of abundance in our food and merit of the mitzvah for our soul. The dough then becomes nourishment for both the body and soul.”

“That is beautiful, Abba. Hashem really loves us.”

Kinderlach . . .

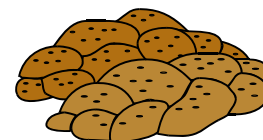
Conquering the Land of Israel certainly looked difficult. Many things in life appear difficult. How do we react to difficulties? Do we rebel as the *meraglim* did? Do we get discouraged and just give up? Or, do we look at it as a challenge? Hashem put us in this situation for a reason. See the positive in it. Great challenges make great people. Give it your best. B’ezras Hashem you will get *siyata dishmaya* (heavenly assistance) and succeed.

Kinderlach . . .

How many tovot (good things) has Hashem done for us? I am sure that we can all recall some special time where we saw Hashem’s hand clearly helping us. Perhaps we needed some money to do a particular mitzvah, and Hashem sent us the exact amount that we needed. Or perhaps we felt trapped in a difficult situation with no way out, and Hashem turned it all around for us. We should try to remember these things. The next time that we are faced with a challenge, we can face it calmly; knowing that Hashem is with us. Remember how He helped us in the past. A good time to remember Hashem’s *chasodim* (acts of kindness) is during the *beracha* of *Modim Anachnu Lach* in the *Amidah*. Three times a day you can remember the miracles. If you do this *kinderlach*, you are on your way to becoming giants in *emunah*.

Kinderlach . . .

How many times do you eat bread each day? Each time is an opportunity to get close to Hashem. Think about the *challah* that was separated from the dough. That brings blessing to the bread. Hashem loves you. He blesses you with delicious bread to eat. He also blesses your precious *neshama* (soul) with this wonderful mitzvah. Who else can put so much into a yummy piece of bread? Only Hashem.

Remember the Miracles

The *Eser Makkos* (Ten Plagues) in Egypt, the splitting of the Red Sea, the sustenance in the desert, and the war with Amalek were all miraculous events. They are the types that become etched in a

הגדרת לבנר

פרשת שלח

בהבטיחם לבני ישראל שנתן להביס את תושבי הארץ בקלות, אולם כל תחנוניהם נפלו על אוזניים אטומות. שאר המרגלים שכנעו את העם לראות את הדברים באור שלילי.

לזכור את הניסים

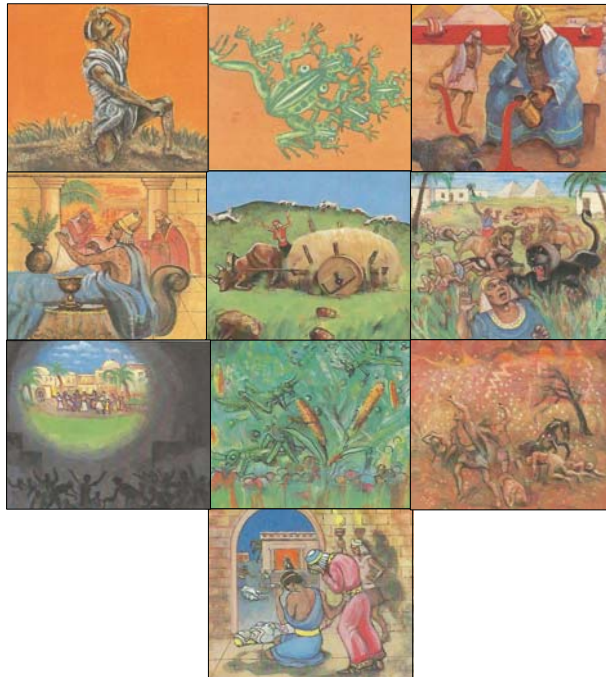
עשר המכות במצרים, קריעת ים סוף, ההליכה במדבר ומלחמת עמלק, כל אלו היו אירועים ניסיים. דברים כאלה נחרטים בזכרונו של אדם לכל ימי חייו. הם בלתי נשכחים. ואולי כן? רבינו בחיי אומר שאמונתם של בני ישראל נחלשה בזמן חטא המרגלים. הם לא זכרו את כל הניסים שה' עשה להם רק זמן קצר לפניכן. למעשה, הניסים המשיכו אפילו תוך כדי החטא! המן המשיך לרדת! ה' הבטיח להם כבוש ניסי של ארץ ישראל, כמו שאמרו יהושע וכלב: "ה' אתנו, אל תיראום" (במדבר י"ד, טו). אילולא שכחו את הניסים הקודמים, היו מבינים שעבור ה' כבוש ניסי אינו קשה יותר מאשר קריעת ים סוף. אילולא שכחו, יתכן שכל חטא המרגלים היה נמנע.

ילדים יקרים...

כבוש ארץ ישראל ודאי נראה קשה. הרבה דברים בחיים נראים קשים. כיצד אנחנו מגיבים כשאנחנו נתקלים בקשיים? האם אנחנו מתמרדים כפי שעשו המרגלים? האם אנחנו מתייאשים ומרימים ידים? או האם אנחנו מתייחסים לזה כאתגר? יש סיבה לכך שה' העמיד אותנו במצב זה. חפשו את הנקודה החיובית בדברים. אתגרים גדולים יוצרים אנשים גדולים. השקיעו את מיטב מאמצים, ובעזרת ה' תזכו לסיעתא דשמיא ומצליחו.

החלה

"ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ."
 "אמן. ברכת יפה מאוד, חני."
 "למדנו את הברכה היום בבית ספר, אבא. רציתי להיות בטוחה שאני אומרת אותה נכון."
 "מה עוד למדת, חני?"
 "שעלינו לאחוז את הלחם בעשר אצבעותינו כשאנו מברכים עליו, כי יש עשר מצוות הקשורות לאפייט לחם."
 "יפה מאוד. ועכשיו, אני רוצה לשאול אותך שאלה: איזה מעשר המצוות האלה מופיעה בפרשת השבוע?"
 "הפרשת חלה, כמובן. בזמן שביית המקדש היה קיים, הבצק שהופרש כחלה היה ניתן לכהנים. לא היה להם נחלה, ולכן הם לא יכלו לגדל תבואה משל עצמם, והם התפרנסו

ילדים יקרים...

כמה טובות עשה לנו ה'? כולנו ודאי יכולים לזכור מקרים מיוחדים בהם ראינו בברור את יד ה' העוזרת לנו. אולי היינו צריכים סכום כסף מסוים כדי לקיים איזו מצוה, וה' שלח לנו בדיוק את הסכום לו היינו זקוקים. או אולי הרגשנו שאנחנו במצב לא מוצא, וה' סובב את הנסיבות לטובתנו. עלינו לזכור את הדברים האלה. בפעם הבאה שנעמוד בפני אתגר, נוכל להתמודד עמו בלא פחד, משום שנדע שה' אתנו. נזכור איך הוא עזר לנו בעבר. זמן טוב להזכר בחסדי ה' הוא בברכת "מודים אנחנו לך" בתפילת שמונה עשרה. שלוש פעמים ביום תוכלו להזכר בניסים. אם תעשו זאת ילדים יהיו ענקים באמונה.

מהחלה שניתנה להם.
 "כל הכבוד, חני."

"אבא, המורה שלנו אמרה שבספר החינוך יש הסבר יפה למצווה זו. אתה מוכן ללמוד אותה איתי?"
 "ודאי, חני. ספר החינוך אומר שהאדם מתקיים ממזון, ורוב העולם אוכל לחם העשוי מחיטה. ה' רצה לתת לנו מצווה הקשורה ללחם, כדי שנוכל לקבל את זכות המצווה - עבור נפשנו, ואת ברכת השפע - עבור גופנו. כך עיסת החלה מזינה הן את הגוף ואת הנשמה."
 "זה מקסים, אבא. ה' באמת אוהב אותנו מאוד."

ילדים יקרים...

כמה פעמים ביום אתם אוכלים לחם? כל פעם היא הזדמנות להתקרב לה'. חישוב על החלה שמפרישים מהעיסה. חלה זו מביאה את ברכת ה' על הלחם. ה' אוהב אתכם. הוא מעניק לגופכם לחם טעים ומשביע. והוא גם מעניק לנשמתכם מצווה נהדרת זו. מי עוד יכול להכניס כה הרבה טוב בפרוסת לחם אחת? רק ה'!

תלוי איך מסתכלים

"וראיתם את הארץ מה היא" (במדבר י"ג, י"ח). כך החלה משימתם של המרגלים. הם נשלחו לתור ולרגל את ארץ ישראל, כדי לענות במיוחד על השאלות הבאות: "העם היושב עליה, החזק הוא, הרפה, המעט הוא אם רב. ומה הארץ אשר הוא יושב בה, הטובה היא אם רעה... השמנה היא אם רזה, היש בה עץ אם אין." וכן לגבי הערים האם הן מבוצרות או לא. הם חזרו ממשימתם בת ארבעים הימים ודווחו על ארץ זבת חלב ודבש, ועל עם עז היושב בה, ערים בצורות גדולות מאד וגם ילידי ענק הגרים בה.

הרמב"ן מציין שהם ענו על כל השאלות בצורה נכונה. ובכל זאת, אומרת התורה שהם חטאו חטא גדול ונורא. היכן היתה הטעות? הם השתמשו במלה אחת קטנה ששנתה את כל משמעות הדברים. "אפס" (במדבר י"ג, י"ח). למרות שהארץ נפלאה, היא אינה שווה לנו כלום משום שאיננו יכולים לכבוש אותה. תושביה חזקים מדי. למרות שה' הבטיח שבני ישראל יירשו את הארץ, פקפקו המרגלים ביכולתו לעשות זאת. זה היה חטאם. כלב ויהושע ראו את הדברים בצורה אחרת. הם נסו להציל את המצב